Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameșului și a Fariseului

Fiilor, fiilor, Îmi fac cale cu cuvântul peste voi și peste pământ și ținem aproape cerul de pământ, că e greu fără cer pe pământ, e greu și pentru cer, e greu și pentru pământ, căci unul pentru altul sunt în lucru așa cum le-a fost facerea cea bine întocmită de Domnul Făcătorul, iar Eu am la voi așezată venirea Mea în cuvânt, și sunt însoțit de locuitorii cerului, fiilor. Și dacă au trecut sărbătorile de iarnă și truda voastră pentru pregătirea lor și pentru oaspeți în sărbători aici, iată, începe acum pregătirea și așezarea pe calea vremii de post, de dor cu iubire pentru amintirea vremii Mele de suferință ca să plătesc tributul salvării omului pierdut de Dumnezeu, și apoi vine sărbătoarea învierii și a bucuriei, iar pentru aceasta se fac aduceri aminte și facem toate în amintirea Mea, fiilor, precum este scris, și tot lucrul sufletului începe cu rugăciune, cu învățătură pentru ea și cu lucrul ei apoi.

O, fiilor, vedeți să știți să vă asculte Domnul rugăciunea când o aduceți Lui. O, cum așa? Fiilor, iată cum! Domnul Se uită la tine, fiule, cum asculți și tu rugăciunea aproapelui tău când el te cere, iar dacă tu îi întorci rugămintea alegându-te pe tine, și nu nevoia lui, pentru care îți cere sprijinul, dacă tu nu știi să asculți de Dumnezeu și de aproapele care te cere să-l ajuți, o, tu nu știi ce înseamnă Dumnezeu și rugăciunea ta spre El, căci El Se uită cum împlinești tu cererile celor ce te roagă să-i ajuți, să slujești. Dacă tu faci amânarea rugăciunii de lângă tine cerută ție, Eu, Domnul, măsor aceasta mereu, mereu, că Scriptura spune să-i iubești pe vrăjmași, fiule, și să le dai pâine, o, și nu mai spun de cei cu care te ai bine și aproape ca să-i iubești și să dai lor iubirea. Binecuvântați pe cei ce vă urăsc și vă blesteamă și nu-i vorbiți de rău, și voi să faceți bine celor ce vă urăsc, și Eu așa i-am învățat iubirea acum două mii de ani pe cei care-Mi auzeau glasul, și cărora le pregăteam sufletele pentru asemănarea lor cu Mine.

Iată, vă învăț bunătatea, fiilor, ca, învățându-vă pe voi mereu, să trec spre fiii oamenilor și să ia ei din masa Mea de la voi și să facă pași spre facerea de bine fără să aștepte camătă, căci este scris că mila biruiește judecata și îl schimbă din temelii pe cel pătruns de ea.

În iubirea cea pentru Dumnezeu e nevoie să învețe omul simțământul milei, fiilor, dar și al duioșiei, căci acestea două îl duc pe om spre lepădarea de sine, fără de care nimeni nu poate să Mă urmeze cu crucea, și nu fără de cruce, cu fapta, nu numai cu vorba, cu viața, nu numai cu știința cea pentru viață.

Le spun la toți cei de pe pământ: Iubiți pe Dumnezeu, iubiți-L cu dor de El, ca să aveți minte bună, căci cine nu-L iubește pe Dumnezeu nu are minte bună, ci are ca omul și caută după om, iar cel ce caută după om, acela nu-L iubește pe Dumnezeu și de aceea nu are minte, și are altceva în loc de minte și cade spre pământ cel fără de minte, și cu cât i se vor înmulți dorințele pentru cele ce trec, cu atât se vor micșora dorințele pentru hrana vieții veșnice, pentru care nu se strânge ca pe pământ.

Așadar, iubiți umilința toți cei de pe pământ, și iubiți crucea, fiilor! Ea este semnul cel sfânt, semnul umilinței aici pe pământ, și apoi semnul biruinței de veci, căci ceea ce Eu, Domnul, am folosit pe pământ, trebuie și voi să folosiți, și să nu disprețuiți.

O, popor român, fă cruce, fiule, fă cruce mereu și mult. Fă cruce pe trupul tău, pe inima ta, pe mintea ta, pe toate lucrările tale fă cruce! Fă cruce când te scoli dimineața ca să fii păzit de ea toată ziua, și fă cruce seara când mergi spre odihnă ca să te scoli sub ocrotirea ei iarăși. Fă cruce când ieși pe drum, când intri înapoi în casa ta, când mergi pe apă sau pe sus fă cruce, fiu român. Nu te cunoaște Domnul crucii dacă nu mărturisești crucea și puterea ei și lucrarea ei.

Fă cruce, fiu român, și ține departe relele și primejdiile toate. Să se strângă cu tine preoții tăi pentru rugăciune chemătoare de Dumnezeu ca să trimită Domnul la tine pază sfântă, îngeri și sfinți ocrotitori de tot ce este rău pe pământ, că pe pământ sunt neamuri întregi fără de cruce, fără de sfinți din cer dacă nu cred în ei, iar tu ai moștenire mare de la sfinții care ți-au lăsat cărarea spre Dumnezeu, și a lui Dumnezeu spre tine.

O, neam român, ridică mâinile și cheamă-Mă ca să-ți fac bine, ca să aduc pacea și liniștea în mijlocul tău cheamă-Mă, că vreau să-ți fac mult bine, că iată, am pe vatra ta cărarea pe care vin pentru ca să-ți grăiesc și să te sfătuiesc și să te ocrotesc și să te fac popor frumos între popoare și să te fac bucurie pentru toate noroadele de pe pământ, iar pentru aceasta ai grijă, popor român, că tu ești creștin, ai grijă și nu uita de zestrea ta de la părinți, că iată, vine pregătirea pentru Postul Mare, și apoi vine postul, și apoi învierea Domnului tău, toate spre amintirea Mea, iar tu învață să știi să aduci rugăciunea ta Domnului, și orice vei cere și orice vei lucra ține-ți inima îngenuncheată sub mâna Mea de Păstor al tău, că mâna Mea e tare. O, și păstrează-ți și tu mâinile curate, fiu român, și tot așa și faptele, fiule.

Am în cetatea cuvântului Meu pe fiii zidiți aici din acest cuvânt, și pe care nu-i las să ia de pomană primind de la omul darnic, că ar rămâne datori, și n-ar mai fi ai Mei cu totul. Banii pe care îi folosesc ei pentru mersul Meu cu ei trebuie să fie curați, lucrat curat pentru ei prin lucrul mâinilor, că oamenii fac bani pe căi nedrepte și nu-s curați banii lor, și de aceea servii Mei nu pun mâna pe banii celor ce caută să le dea lor.

O, fiți curați pe mâini, fii români, nu puneți mâna pe sânge! Ce nu este al vostru nu vă însușiți, că pe degeaba primind, devii rob. Eu nu Mă pot sprijini pe oricine cu greutățile cele pentru mersul Meu de azi, și îi învăț pe ai Mei să lucreze și să aibă din lucrul mâinilor lor.

Te învăț și pe tine, popor român, fiu român, te învăț din învățătura pusă pe masă pentru cei ce Mă slujesc ca să fiu cuvânt pe pământ, iar tu ia de la Domnul și folosește-te și caută să știi pe dinafară îndatoririle de creștin. Că iată, învățătura bisericească aduce aminte în duminica aceasta de rugăciunea a doi oameni, unul vameș și celălalt fariseu. Fariseul, încrezându-se în sine drept și neprihănit, șoptea înaintea Domnului mulțumindu-I că nu-i ca ceilalți oameni, că nu-i apucăcios, că nu-i nedrept sau preacurvar, sau ca vameșul care stătea la ușa templului cu umilință în inimă, cerând milă pentru el de la Domnul. O, se lăuda fariseul că postește, că dă zeciuială din veniturile sale și-și înălța rugăciunea lăudându-se, dar vameșul a fost găsit mai neprihănit ca el, pentru că acesta se umilea și se smerea înaintea Domnului pentru păcatele sale, căci știa ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul și ce mic este și ce slab.

O, așa începe o viață trăită creștinește, începe cu umilința, cu smerenia, cu rugăciunea cea cu lacrimi de pocăință, și apoi cu stăruința pentru iubirea de Dumnezeu, pentru această fericire a omului.

O, fiilor slujitori în cetatea Mea de cuvânt, am spus în ziua aceasta despre calea rugăciunii spre Mine și despre privirea Mea spre rugăciunile voastre. O, aveți grijă, fiilor, să știți mereu ce este rugăciunea și cum se suie ea la Domnul cu lucrarea zilei când sunt de lucrat cele ale zilei. Noaptea e calmă dinspre griji, și poate Domnul face măsurătoarea zilei trecute a fraților, a purtării dintre ei și între ei față de Domnul. Noaptea e raza făcută, e veghea pentru ziua ce a trecut, și e liniște noaptea, sunt duhurile omului duse la culcare și umblă Domnul prin cetate și măsoară lucrarea zilei, face poza zilei, a celor din cetate și a lucrului lucrat în zi. De aceea, toată ziua voi să fiți cu Mine, fiilor, și ca Mine să slujiți unii altora pentru toate lucrările Mele cu voi, că voi nu mai sunteți ai voștri, ci sunteți slujitori Domnului, fiilor.

O, aveți grijă și de timp, măi fiilor. Timpul cel pentru lucru să fie timpul vostru cel cu Domnul, că omul a fost înlocuit cu mașina, și tot nu are vreme și grijă de suflet și nu numai de trup. Munca cea dată de Domnul omului ca s-o lucreze era rugăciunea, căci tot ce lucrezi

cu ascultare de Dumnezeu e mai mult decât rugăciunea, că prin rugăciune ceri să ți se dea, iar prin ascultare primești și lucrezi să ai. Omul își spală cu mașina cămășile, blidele, o, și multe face el cu mașina, dar pentru suflet nu-i mai vine în minte să facă nimic. O, și câte sunt de făcut sufletului, fiilor!

Se pregătește turma creștină pentru intrarea în vremea Postului Mare, o, și câte are omul de pregătit pentru suflet, fiilor! Aș vrea să-l ajut pe tot omul să se bucure de Domnul, să-I dea slavă și mulțumire, să primească ocrotire și ajutor apoi, o, și mult aș vrea să fie el minunea Mea și să Mă bucur de la el.

Fiilor, fiilor, aș face slavă mare pe pământ prin lucrarea Mea cu voi, prin cuvântul Meu, cu care vă hrănesc pe voi, dar trebuie să vă ocrotesc, fiilor, și mult să vă ocrotesc, căci când făceam prin servii Mei învieri de morți și vindecări de neputințe, o, erau trași spre zdrobiri servii Mei. Eu am grijă mare de voi, fiilor, și e taină mare această grijă pentru voi, și sfinții sunt la lucru pentru voi peste tot, că am de ajuns la capăt cu lucrarea salvării omului, că pentru asta am venit din cer acum două mii de ani, și iarăși acum cuvânt peste pământ și peste om, iar cartea Mea cu voi mărturisește, fiilor.

Așadar, am lăsat în ziua aceasta în carte cuvânt și povață pentru voi și pentru toți câți iau pe Domnul cuvânt de la voi, fiilor. Iar voi întăriți-vă în lucrul cel pentru Domnul vostru, că mult bine voiesc să lucrez prin voi, și mult și mereu vă întăresc ca să pot Eu prin voi, ca să poată Domnul pentru om, că Eu pentru om am făcut cerul și pământul și viața tuturor celor dintre cer și pământ, și omul este iubirea Mea, așteptarea Mea și dorul Meu, și de dor vin după el, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-01/09-02-2020